

ಇತಿ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥ್ಯ

విష్ణుర్విష్ణురిష్ణుః ఇతి సంస్కృత్య, పంచాశత్కృతి విస్తీర్ణ మహిమండలే
జంబూద్వీపే భరతవర్షే, భరతఖండే, మేరోర్ధక్షిణ దిగ్భాగే, శ్రీశైల స్యేశాన్య
దిగ్భాగే గంగా గోదావర్యోర్మధ్యప్రదేశే శుభేశోభనే (స్వ) గృహే సమస్త దేవతా
గో బ్రాహ్మణ హరిహర చరణ సన్నిధౌ శ్రీమహావిష్ణో రాజ్జయా ప్రవర్తమానస్య
అద్యబ్రహ్మణః ద్వితీయపరార్థే, శ్వేతవరాహకల్పే అష్టావింశతితమే కలియుగే,
ప్రథమపాదే, వర్తమాన వ్యావహారిక చాంద్రమానేన ... సంవత్సరే ... ఆయనే...
ఋతౌ ... మాసే ... పక్షే ... తిథౌ ... వాసరే ... శుభ నక్షత్రే, శుభయోగే
శుభకరణే శ్రీమతః ... గోత్రస్య ... శర్మణః ధర్మపత్నీ శ్రీమతిః ... గోత్రవతీ
... నామధేయవతీ, అహం మమోపాత్త దురితక్షయద్వారా యావజ్జీవసామాంగల్య
సిద్ధ్యర్థం మమ - వివాహ ప్రథమవర్షాది పంచమవర్ష పర్యంతం శ్రీమంగళగౌరీ
వ్రతం కరిష్యే । అద్య శ్రీమంగళ గౌరీ దేవతా ప్రీత్యర్థం సంభవద్భిర్ద్రవ్యైః
సంభవితానియమేన ధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం కరిష్యే - (అని
సంకల్పమొనర్చి నీటిని విడువవలెను.)

కలశేష్టాజ

తదంగ కలశారాధనం కరిష్యే - కలశం శుద్ధోదకై గంధ పుష్పాక్ష
తైరభ్య ర్ఘ్న - పరిశుద్ధమైన నీరు నింపిన కలశమును గంధముతోడను,
పుష్పముతోడను, అక్షతలతోను పూజించవలెను. అనంతరము కుడిచేతి వ్రేళ్లతో
కలశమందలి జలమును తాకుచు అప్పుడు యీ క్రింది శ్లోకములను శ్రద్ధగా
పఠించ వలయును.

శ్లో॥ కలశస్యముఖే విష్ణుః కంఠే రుద్రస్సమాశ్రితః
మూలే తత్రస్థితోబ్రహ్మ మధ్యే మాతృ గణాస్మృతాః
కుక్షౌతు సాగరాస్సర్వే స్పృష్టద్వీపా వసుంధరా
ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేద స్సామవేదో హ్యధర్వణః ॥
అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశాంబు సమాశ్రితాః ॥
గంగేచ యమునేకృష్ణే గోదావరి సరస్వతీ
నర్మదా సింధు కావేరీ జలేస్మిన్నన్నిధిం కురు ॥
ఆయాంతు శ్రీమంగళగౌరీ పూజార్థం
మమ దురితక్షయ కారకాః
కలశోదకేన పూజా ద్రవ్యాణి, దేవి, మాత్మానంచ సంప్రోక్ష్య

పాద్య సమర్పణ

శ్లో॥ గంగాది సలిలైర్మక్త స్సగంధాగురు వాసితం
పాద్యం గృహాణ సుశ్రోణీ రుద్రపత్నీ నమోస్తుతే ॥

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్యై నమః పాద్యం సమర్పయామి కలశజలమును
పుష్పముతో చల్లవలెను.

అర్ఘ్య సమర్పణ

శ్లో॥ భాగీరథ్యాది సలిలం నానాతీర్థ సమన్వితం
కర్పూరగంధసంయుక్తం అర్ఘ్యంతుభ్యందదామ్యహమ్ ॥

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్యై నమః అర్ఘ్యం సమర్పయామి అని కలశ
జలమును పుష్పముతో చల్లవలెను.

ఆచమనమ్

హ్రీం శ్రీం మంగళ గౌర్యై నమః ఆచమనమ్ సమర్పయామి.
అని కలశములోని జలమును, దేవి ఆచమనమును చేయుట కనుకొని,
పుష్పముతో అందించవలెను.

మధుపర్క సమర్పణ

శ్లో॥ స్వర్ణపాత్రై స్సమానీతం దధిఖండ మధుప్లుతం
మధుపర్కం గ్రహాణేదం మయాదత్తం సురేశ్వరీ ॥

హ్రీం శ్రీం మంగళ గౌర్యై నమః మధుపర్కం సమర్పయామి -
మధుపర్కము సమర్పించవలెను.

పంచామృత సమర్పణ

శ్లో॥ క్షీరం దధ్వాజ్య మధురా శర్కరా ఫలసంయుతం
స్నానం స్వీకురు దేవేశి సృష్టి స్థిత్యంతరూపిణీ ॥

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్యై నమః పంచామృతస్నానమ్ సమర్పయామి.

స్నానమ్

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్యై నమః - శుద్ధోదకస్నానం సమర్పయామి
అని పువ్వుతో నీరు చల్లవలెను.

వేస్త్ర సమర్పణం

శ్లో॥ సర్వదే సర్వదా గౌరీ సర్వాభరణ భూషితే
పీతాంబరద్వయమిదం గృహాణ పరమేశ్వరీ ॥

ముందుగా - హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్యనమః కంచుకమ్ సమర్పయామి
అని రవికె, వస్త్రము మున్నగునవి సమర్పించి - పిదప - హ్రీం శ్రీం మంగళ
గౌర్యనమః - ఉత్తరీయం సమర్పయామి - అనుకుని - ఉత్తరీయమును
సమర్పించి పువ్వులు చల్లి నమస్కరించవలెను.

గంధం సమర్పణ

శ్లో॥ గంధ మనోహరం దివ్యం ఘనసార సమన్వితం
తుభ్యం భవానిదాస్యామి చోత్తమం చానులేపనమ్ ॥

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్య నమః గంధంసమర్పయామి - చల్లనితల్లి
గొరిపై గంధమును చిందించవలెను.

అక్షతా సమర్పణ

శ్లో॥ అక్షతాన్ శుభవర్ణాభాన్ హరిద్రాద్యైస్ససంయుతాన్
కాత్యాయినీ గృహాణత్వం సర్వదేవ నమస్కృతే ॥

హ్రీం శ్రీ మంగళగౌర్య నమః అక్షతాన్ సమర్పయామి

పుష్ప సమర్పణ

శ్లో॥ చంపకాశోక కల్హార కుముదోత్పల జాజిభిః
కరవీరాది కుసుమైః పూజయామి సురేశ్వరీ ॥

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్య నమః పుష్పాణి సమర్పయామి. కుసుమ
సమాన హృదయయైనగౌరీ దేవిపై పువ్వులనుంచవలెను.

పుష్పమాలికా సమర్పణ

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్య నమః పుష్పమాలికాం సమర్పయామి -
అనుకుని గౌరీమాతకు ఒక పూలదండను సమర్పించవలెను.

గీ॥ గౌరీదేవి యనంగ సంసార సాగ

రంబు దాటించునొక నిజంబు - ఆమె

తనను బూజించు వారినిఁ బ్రేమనుఁ గనుగొను

చుండు, నామె యెడ నంతయు నిండియుండు.

అధాంగ పూజా

ఉమాయై నమ:	పాదౌ పూజయామి	వరప్రదాయై నమ:	హస్తా పూజయామి
గౌర్వై నమ:	జంఘే పూజయామి	బ్రహ్మ విద్యాయై నమ:	జిహ్వం పూజయామి
పార్వత్యై నమ:	జానునీ పూజయామి	శౌంకర్యై నమ:	ముఖం పూజయామి
జగన్మాత్రే నమ:	ఊరూం పూజయామి	శివాయై నమ:	నేత్రౌ పూజయామి
జగత్ప్రతిష్ఠాయై నమ:	కటిం పూజయామి	రుద్రాణ్యై నమ:	కర్ణౌ పూజయామి
మూలప్రకృత్యై నమ:	నాభిం పూజయామి	సర్వమంగళాయై నమ:	లలాటం పూజయామి
అంబికాయై నమ:	ఉదరం పూజయామి	సర్వేశ్వర్యకర్యై నమ:	వక్త్రం పూజయామి
అన్నపూర్ణాయై నమ:	స్తనౌ పూజయామి	ప్రీం శ్రీం మంగళగౌరీ దేవతాయై నమ:	సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.
శివసుందర్యై నమ:	వక్షం పూజయామి		
మహాబలాయై నమ:	బాహూన్ పూజయామి		

అక్షతలను పువ్వులను జల్లుచు తల్లి మంగళగౌరీ దేవిని పూజించుచుండవలెను.

గీ॥ సజ్జనుల బ్రోచు తల్లిరో శక్తికొలది
పూజ సేయంగ హర్షించి పుణ్య మొసగు
మంగళప్రదగౌరి నమస్సులమ్మ
నీవు చల్లగ మమ్ములబ్రోవు మమ్మ ॥

శ్రీ గౌరీ అష్టోత్తర శతీ గామీవళి

(ప్రతి నామమునకు ముందు “ఓం”ను చివర “నమః”ను చేర్చవలయును)

ఓం గౌర్వై నమ:	అష్టమూర్త్యాత్మికాయై	పార్వత్యై
గణేశజనన్యై	అష్టదారిద్ర్యశమన్యై 10	పాపనాశిన్యై
గుహాంబికాయై	శివాయై	నారాయణాంశజాయై
జగన్నేత్రే	శాంభన్యై	నిత్యాయై 20
గిరితనూభవాయై	శాంకర్యై	నిర్మలాయై
వీరభద్రప్రసవే	బాలాయై	అంబికాయై
విశ్వవ్యాపిణ్యై	భవాన్యై	హిమాద్రిజాయై
విశ్వరూపిణ్యై	హైమవత్యై	వేదాంతలక్షణాయై

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్యై నమః అష్టోత్తర శతనామ పూజాం సమర్పయామి

ధూపం

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్వై నమః ధూప మామ్రూపయామి అని సాంబ్రాణీ ధూపము వేయవలెను.

దీపం

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్వై నమః దీపం దర్శయామి - దీపమును వెలిగించి గౌరీదేవికి చూపవలెను.

నైవేద్యం

శ్లో॥ హ్రీంకారేశ్వరి తప్తహోటకకృతే స్థాళీ సహస్రైర్భుతం
దివ్యాన్నామృత సూపశాకభరితం చిత్రాన్న భేదంతథా ।
అన్నం మధుశర్కరాదధియుతం మాణిక్యపాత్రేస్థితమ్
మాషాపూపసహస్రకంచ సఫలంనైవేద్యమావేదయేత్ ॥

హ్రీం శ్రీం శ్రీ మంగళగౌర్వై నమః మహా నైవేద్యం సమర్ప యామి- అని చదువుచు కలశాంతర్గత జలమును తన కుడిదిక్కుగా చల్లు కొనవలెను. అనంతరము ఏయే పదార్థములు నైవేద్యము పెట్టుచుంటిమో ఆయా పదార్థములపై కలశము నందలి నీరు నొక పువ్వుతో చల్లవలెను. వానిచుట్టూ “అమృతమస్తు” అనుచు కలశోద కమును చల్లవలెను. “అమృతోపస్తరణమసి” అని శ్రీ మంగళగౌరీ దేవికి సమర్పించ వలెను.

ఓం ప్రాణాయస్వాహా - అపానాయస్వాహా - వ్యానాయస్వాహా - ఉదానాయ స్వాహా - సమానాయస్వాహా అని చెప్పి కొనుచూ - కుడిచేతిలో ఒకపువ్వునుంచుకుని, కుడి మోచేతికి ఎడమచేతి వ్రేళ్లనానించి శ్రీ మంగళగౌరీ దేవికి నైవేద్యముగా అయిదుసార్లు చూపవలెను.

మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్పయామి.

నైవేద్యాగ్రాంతరీ ఉపచారములు

హస్తాప్రక్షాళయామి (అని రెండుసార్లు) పాదాప్రక్షాళయామి (అని రెండుసార్లు) శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి (అని ఒకసారి) మొత్తం అయిదుసార్లు ఒక పువ్వుతో ఉదకము జల్లవలెను.

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్వై నమః ముఖమండనార్ద్రం తాంబూలం సమర్పయామి - అని అనుచు వివిధ సుగంధ ద్రవ్య పరిమళ సంయుతమైన తాంబూలమును శ్రీ మంగళగౌరీ చేంత నుంచవలెను.

హ్రీం శ్రీం మంగళగౌర్యై నమః ఆనంద నీరాజనం సమర్పయామి-
అని అనుచు హారతి వెలిగించి గౌరీ దేవికి చూపించుచు, మంగళహారతి
పాడవలెను.

మంగళ హారతి

చల్లని చూపులతో ఎల్లవారల బ్రోచు మంగళగౌరికి జయమంగళం
ఎల్లవేళల బ్రోచు ఉల్లముగల అమ్మ మంగళగౌరికి శ్రీమంగళం
శ్రద్ధతో పూజించి భక్తితో ప్రార్థించ వెంటనే దయచూపు దేవి మా అంబికకు॥జయ॥
వృద్ధులూ, పిన్నలూ అందరూ హృదయాల ధ్యానించు గౌరికి ॥జయ॥
సర్వశోకములూ సర్వవిధ బాధలూ పూజించ తొలగించు మాతల్లి గౌరికి ॥జయ॥
సర్వవేళలగాని, ఏ వేళలనుగాని పూజించ మేల్జేయు తల్లి మా గౌరికి ॥జయ॥
పాపములనెల్ల పటాపంచలుగ జేయుచూ కరుణనే వర్షించు దయామతల్లికి ॥జయ॥
లోపములు పూజలో ఏపగిది జరిగినా కోపపడనీ తల్లి మంగళగౌరికి ॥జయ॥
హ్రీం శ్రీం శ్రీ మంగళగౌర్యై నమః సువర్ణ దివ్య మంత్రపుష్పం సమర్పయామి,

అని పువ్వులు, అక్షతలు, చిల్లరడబ్బులు సమర్పించుకొనవలెను.

హ్రీం శ్రీం శ్రీ మంగళగౌర్యై నమః -

ఛత్రం సమర్పయామి అని పుష్పములు సమర్పించవలెను,

హ్రీం శ్రీం శ్రీమంగళ గౌర్యై నమః -

చామరైర్విజయామి - అని చామరముతో వీచుట చేయవలెను.

హ్రీం శ్రీం శ్రీ మంగళ గౌర్యై నమః

గీతం శ్రావయామి - అని మధురముగా పాడవలెను.

హ్రీం శ్రీం శ్రీ మంగళగౌర్యై నమః

నానావిధ రాజోపచారాన్, దేవ్యోపచారాన్ - సమర్పయామి.

అని కొన్ని పువ్వులను దేవీచెంత నుంచవలెను.

ఆత్మ ప్రదక్షిణ గీతసారాంశం

“యానికానిచపాపాని జన్మాంతర కృతానిచ

తానితాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణ పదేపదే”

పాపోహం పాపకర్మాహం పాపాత్మా పాపసంభవః

త్రాహిమాంకృపయాదేవీ శరణాగత వత్సలా ॥

“అన్యధాశరణంనాస్తి త్వమేవ శరణం మమ

తస్మాత్ కారుణ్య భావేన శ్రీ గౌరీ రక్షమాం సదా”

అని ముమ్మారు ప్రదక్షిణించి - అమ్మవారికి నమస్కరించుకొనవలెను.

హ్రీం శ్రీం శ్రీ మంగళగౌర్యే నమః నమస్కారాన్ సమర్పయామి.

అని తల్లిని మనస్సున ధ్యానించుకొనుచు నమస్కారము నొనరించ వలెను. పిదప -

క్షమాపణం

శ్లో॥ మంత్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం మహేశ్వరీ

తత్సర్వం క్షమ్యతాందేవి కాత్యాయినీ నమోస్తుతే ॥

సర్వం శ్రీ మంగళగౌరీ దేవతార్పణమస్తు ॥ అనయా మయాకృత

పూజయాచ శ్రీ మంగళగౌరీ దేవతా సుప్రసన్నా వరదా భవతు ॥

అని జలాక్షతలు విడచుట చేయవలెను.

వాయుగేం

తరువాత బెల్లము, శనగలు, రవికెల గుడ్డలు, పువ్వులు, పండ్లు, తగు దక్షిణ మొదలగువానితో నింపబడిన వెదురుబుట్టవంటి దానిని బ్రాహ్మణునకు భక్తిశ్రద్ధలతో దానమియవలెను. అనంతరం - ముందుగా గౌరీదేవికి నివేదించిన శనగలు మొదలైనవానిని గ్రహించి -

శ్లో॥ “కాత్యాయినీ శివా గౌరీ సావిత్రీ సర్వమంగళా

సువాసనీభ్యోదాస్యామి వాయనాని ప్రసీదతు”

అని అనుచు ముత్తదువులకు, తన మాతృదేవతకును వాయనముల నీయవలయును. అనంతరము 16 వత్తులు గల ఆవు నేతి దీపాలు వెలుగజేసి, కథ వినవలెను. కాటుక ధరించి దేవీ ప్రసాదమగు పూవును తలయందును, కుంకుమను నుదుటను ధరించవలెను.

శ్రీమంగళగౌరీ పూజా విధానము సంపూర్ణము.

శ్రీ మంగళ గౌరీదేవి వ్రతకథ

తొల్లి సూతులవారు శౌనకాది మహర్షుల చెవులకు విందుగ వినిపించిన మంగళ గౌరీదేవియొక్క మహాత్మ్యమునూ, పరమభక్తాగ్రేసరుడైన నారద మునీంద్రుడు సావిత్రి పతివ్రత కుపదేశించిన మంగళగౌరీ వ్రత కథా, పూజా విధానములునూ - ఒకానొక సమయమున ద్రౌపదీ దేవికి శ్రీకృష్ణుడు యీ విధముగ వివరింప దొడంగినాడు.

“ద్రౌపదీ! పరాశక్తియే మంగళగౌరిగా లోకమున ప్రఖ్యాతి గాంచినది, ఆ మంగళగౌరీదేవికి కటాక్షము యే స్త్రీలపై వుండునో వారికి వైధవ్యబాధ కలుగబోదు. సర్వవిధ సౌభాగ్యములతో వారు అలరారగలరు. ఆ మహాదేవిని శ్రద్ధాభక్తులతో అర్చించవలెను. ప్రతి సంవత్సరమూ శ్రావణమాసములో వచ్చు మంగళవారములే ఈ వ్రతము చేయుటకు అర్హములయి యున్నవి.

మంగళ గౌరీదేవి - పసుపు, కుంకుమ, పూలు, సుగంధాది మంగళ ద్రవ్యము లందుననూ - ఆవునేతితో ప్రకాశించుజ్యోతి రూపమునందునూ భాసిల్లుచుండును. మంగళగౌరిని పూజించి సౌభాగ్యవంతులయిన పావను లయిన స్త్రీ లెందరో కలరు.

పూర్వకాలమునాటి మాట యేమిటనగా, త్రిపురాసురులను సంహరించుటకు వెడలిన ఆ ఈశ్వరుడు, ఈ గౌరీదేవిని పూజించియే విజయ పతాక మెగురవేసినాడు. ఆమెను పూజించుట వలననే కుజుడు, మంగళ వారమునకు తాను అధిపతి కాగలుగుట జరిగినది. మనువంశజుడైన “మండు”డను రాజు గౌరీదేవి తపః ప్రభావముననే చాలాకాలము భూలోక మున సర్వసంపదలతో రాజ్యమేల గలిగినాడు.

గౌరీదేవిని పూజించి వైధవ్యమును తప్పించుకొనిన అదృష్టవంతు రాలయిన ఒక నారీమణి కథ చెప్పగలవాడను వినుము.

చాలాకాలము క్రిందట జయపాలుడనెడి రాజు మాహిష్మతీ నగర మును పాలించుచుండెడివాడు. అతనికి సంతానం తప్ప సర్వమూ

వుండెను, దానివలన అతడు సర్వమూ వున్ననూ సర్వమూ లేనట్లే భావించు చుండెను. చేసిన దానములకు, నోచిన నోములకు, మ్రొక్కిన దైవములకు లెక్కయేలేదు. అనేక పుణ్యకార్యముల నొనర్చెను. కాని, అతని కోరిక అప్పటికినీ తీరకుండెను.

చివరకు పరమేశ్వరునకు వారిపై కరుణ కలిగింది. ఒక సన్యాసి రూపంతో అతడు జయపాలుని నగరమునకు వచ్చి అంతఃపురమందలి బయట ద్వారము చెంత నిలువబడే “భవతి భిక్షాందేహి” అని యరచి, క్షణమైననూ నట నిలువక వెడలిపోయెను. జయపాలుని భార్య పల్లెరమున వస్తువులు సమకూర్చుకొని బయటకు వచ్చు లోపుగానే ఆ సన్యాసి వెడలిపోయెను. ఆవిధముగా మూడు రోజులపాటు జరుగగా జయపాలుని భార్య భర్తకు విషయ మెరిగించినదయ్యెను. భర్త “సతీతిలకమా! అతడు ప్రతిదినము మధ్యాహ్న సమయమున కదా వచ్చు చున్నాడు. రేపు ఆ సమయమునకు ముందుగానే వెడలుము. పిలిచిన వెంటనే ఆ సన్యాసికి భిక్షను వేయుము” అనెను. ఆమె “అట్లే” యనెను.

సన్యాసి వేషధారియైన పరమేశ్వరుడా దినము మధ్యాహ్న సమయ మున వచ్చి భిక్ష నడిగిన వెంటనే ఆమె ముందునకేగి “స్వీకరించు”డని బంగారు పల్లెర మందీయ నెంచెను. అంతనా సన్యాసి దానిని గ్రహింపక “మీరు పుత్ర పౌత్రులు లేని నిర్భాగ్యు లగుటచే మీ చేతి భిక్షగాని, ఆతిథ్యముగాని మేము స్వీకరించుట అసంభవము” అనెను. “అయిన మహాత్మా! సంతానము గలుగు మార్గము మా కెరిగించి పుణ్యము గట్టుకొను”డని ఆమె అనెను. ఆ సన్యాసి “నారీమణీ! ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయేది తు.చ. తప్పక నీభర్త కెరిగింపుము. అప్పుడు పని జరుగును.

నీలవస్త్రధారిగ, ఒంటరిగ, నీలాశ్వారూఢుడై నీమగనిని నగరపు తూర్పు దిక్కునకు వెడలమనుము. అచ్చట అరణ్యంలో అతని నీలాశ్వము యెచ్చట అలసటతో క్రిందబడునో అచట దిగి త్రవ్వమనుము. అక్కడ ఒక బంగారు దేవాలయముండును. అందుగల భవానిని పూజించినచో

ఆమె మిమ్ముల నుద్ద రించును” అని చెప్పి, ఆ సన్యాసిరూపధారియగు పరమేశ్వరుడు వెడలి పోయినాడు. భర్తకు ఆమె అట్లే చెప్పగా నాతడు నట్లేయని వెడలినాడు. సాధువు చెప్పిన ట్లాతడు భవాని దేవాలయమునకేగి సర్వవిధముల భవాని నర్పించెను. జయపాలుని భక్తికిమెచ్చిన దేవి ‘వరము నిచ్చెద కోరుకో’మనగా జయపాలుడు సంతానం కావలెననెను. అంతనా తల్లి “వైధవ్యము గల కన్యకావలెనా? అల్పా యుష్మంతుడు, సజ్జనుడగు కొమరుడు కావలెనా?” అని ప్రశ్నించెను. రాజు ఆలోచించి పితరుల నుద్ధరింపగల కొమరునే కోరుకొనెను. అంతట దేవి అతనిని “పార్వ్యమున గల గణపతి నాభియం దడుగువైచి చెంతగల చూతవృక్ష ఫల మొకటి కోసుకొనిపోయి నీ భార్యకి”మ్మని చెప్పి అంతర్ధానమయ్యెను, జయపాలు డంతట ఆ వృక్షమునందలి పండ్లన్నియు కోసికొనగ అన్నియు మాయ మయి ఒక్కటియే వుండెను. అట్లు కోసినందున గణపతి కినిసి “ఈ అకృత్య ఫలముగ నీకు జన్మించు కుమారుడు పదునారవయేటనే సర్వము వలన మరణించు”నని శపించెను. రాజు తన నగరికి మరలినాడు.

ఫల ఫలితముగ జయపాలుని భార్య ఒక కుమారుని కనినది. అన్నియు సక్రమముగ జరిగినవి. తరువాత పిల్లవాడు క్రమంగా పెరగ సాగాడు. వయసు వచ్చినది. జయపాలుని భార్య “అబ్బాయికి వివాహము జరిగిన ఆయుర్దాయము పెరుగును. గనుక వివాహము చేయు”డన ‘మన వాడు దైవదర్శనార్థం కాశీకి వెడలవలయును గదా! వెడలి వచ్చిన వెనుక వివాహ విషయ మాలోచించెదము గాక’ అనినాడు - జయపాలుడు. త్వరలోనే వారు తమ కుమారుని అతని మేనమామతో కాశీకి పంపిరి. త్రోవలో వారు ప్రతిష్ఠానపురము చేరిరి. అచట వారొక ఆరామమున ప్రవేశించిరి. అక్కడ కొంతమంది కన్యలు ఆడుకొనుచుండిరి. అందు సుశీల అను కన్యను మరొకకన్య దెబ్బలాట సందర్భమున “ముండా-రండా” యని తిట్టెను. అంతట సుశీల “మా అమ్మగారు మంగళగౌరీ వ్రతం చేయుచున్నది. కనుక మా కుటుంబ మున నెవ్వరును ముండలూ రండలూ వుండరు. అటులగుట కాదు” అనెను.

జయపాలుడి కుమారుడు శివుడును, అతని మేనమామయునూ కొంతసేపచ్చటనే వుండి, తరువాత సుశీల తండ్రి అర్పించు పార్వతీ పరమేశ్వరాలయమునకు వెడలిరి. అప్పటికక్కడ సుశీల తండ్రి దైవమునకు నమస్కరించి, మా సుశీలకు తగిన వరుడెచ్చటనున్నాడని శివుని ప్రశ్నించాడు. మేనమామ, సుశీల తండ్రికి కనిపించకుండ ఆలయం వెనుక తటినండి “శివుడను పేరుగల ఒక బాటసారి నీకిక్కడనే దొరకగలడు. అతడే నీ కుమార్తెకు తగిన వరు”డని పలికెను. తరువాత సుశీల తండ్రి, శివుడను పేరుగల వరునకిచ్చి తన కుమార్తెకు వివాహము చేయుట జరిగెను. తదుపరి భార్యాభర్తలు క్షారలవణ వర్షముగ భుజించి బ్రహ్మచర్య వ్రతులై దర్భాస్తరణములపై శయనించిరి. ఆరాత్రి మంగళగౌరి ముత్తయి దువ రూపమున సుశీలకు కలలో కనబడి “నీభర్త అల్పా యుష్కుడు. ఈ రాత్రితో అతని ఆయువు మూడినది. ఆ దోషముపోవుట కొకటి చెప్పెదను చేయుము. క్షణముపోయిన వెనుక కృష్ణ సర్పము ఒకటి అతనిని కరచుటకు వచ్చును. నీవు ఒక పాలుగల కుండనుతెచ్చి సర్పమునకెదుట పెట్టుము. అంత ఆ పాము పాలకయి ఘటమున ప్రవేశించగా, నీవు ఒక వస్త్రముతో దానిపై గట్టిగా వాసెనగట్టుగట్టి ఉదయమున దానిని మీతల్లికి వాయనమిమ్ము. నీభర్త కా గండము దాటు”ననెను.

సుశీల కనులు తెరచెను. గౌరీదేవి చెప్పినటులే జరిగెను. సుశీల యు, గౌరీ చెప్పినటులనే పాముగల కుండను వస్త్రముతో కట్టివుంచెను. తరువాత భర్తలేచి, ఆకలి అగుచున్నది. ఏమైనా పెట్టమనగా ఒక పళ్లెమున భక్ష్యములు తెచ్చిపెట్టెను. భక్ష్యములు భుజించి యతడు తన యుంగర మొకదానిని అచ్చట పడవేసెను. తరువాత వారు సుఖముగా నిద్రించిరి. తెల్లవారకముందే శివుడు, సుశీలకు చెప్పకుండగనే, తన మేనమామతో వెడలిపోయెను. సుశీల అతని అంగుళీయకమును భద్రపరుచుకుని సిగ్గుపడింది. తరువాత, శివుడే సాక్షాత్తు శివుని వేషము ధరించి వచ్చెను. అందరు అసలు వరుడనియే అనుకొనిరి. ఉదయాన సుశీల గౌరీ చెప్పిన

వ్రేత ఉద్యాపనము

ఈ వ్రతం పెండ్లి అయిన సంవత్సరమునుండి ప్రారంభించి అయిదు సంవత్సరాలు చేయవలెను. అయిదవ సంవత్సరమున శ్రావణ మంగళవారమున పగటివేళ మంగళగౌరిని యధావిధిగా పూజించవలెను. దంపతులుపవాసముండ వలెను. రాత్రివేళ మంటపము మున్నగునవి నిర్మించి, అక్కడ 19 కలశములను స్థాపించ వలెను. అందు ఉమామహేశ్వరులను, బ్రహ్మను, విఘ్నేశ్వరుని, స్కంధు ని, శచీపురంద రులను, సప్తమాతృకలనూ, సావిత్రినీ, లక్ష్మీనారాయణులను, సర్వదేవతలనూ, నవగ్రహములనూ పూజించుట చేయవలెను. శక్తి లేనిచో 5 కలశములు చాలును. లేకున్న 2 చాలును. మరునాడు స్నానమొనర్చినవారై బెల్లము, జీలకర్ర, పరమాన్నము, నెయ్యి, రావిసమిధలు, దూర్వాంకురములు- వీనితో హోమము నొనర్చవలెను. “సర్వమంగళ మాంగళ్యే” అను మంత్రమే ప్రధానము. 6 వెదురు పాత్రలను మంగళ ద్రవ్యాలతో సువాసి నీలకు వాయనము లీయవలెను.

పిదప “ఉద్దీప్య” అను మంత్రముతో 15 వత్తుల దీపములు పదహారింటిని వెలిగించవలెను. సువాసినీలను, దంపతులను - భోజన, చందన తాంబూలాది సత్కారములతో పూజించి ఆనందపరచవలెను. ఇది చాలా మహిమగల వ్రతము.

కథా - ఉద్యాపనా విధానములు సంపూర్ణము

శ్లో॥ సర్వమంగళ మాంగళ్యే శివే సర్వార్థసాధికే

శరణ్యే త్ర్యంబకేదేవి నారాయణి నమోస్తుతే ॥

అమ్మదయ వ్రేత అగ్ని వ్రేత